

Газета виходить з вересня 1930 р.

КАДРИ МЕТАЛУРГІЇ

Газета Національної металургійної академії України

№ 1 (2714)

Січень 2017 року

«Україна – це метал. «Метал» – це ми»

Розповсюдження безкоштовне ©

ІНТЕРАКТИВНИЙ ЗМІСТ

ОСЬ І НАСТАВ НОВИЙ РІК!	2
НОВІ ОСВІТНІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ	3
РІЗДВО ХРИСТОВЕ	5
ТЕЛЕВІЗІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНІЙ СЛУЖБІ НМЕТАУ – 5 РОКІВ	6
ДО ДНЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ	
<i>Злука</i>	7
11 СІЧНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ «ДЯКУЮ»	9
15 СІЧНЯ – ДЕНЬ ВІКІПЕДІЇ	
<i>Цікаві відомості</i>	10
28 СІЧНЯ – 25 РОКІВ ВІД ДНЯ ЗАТВЕРДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ПРАПОРА УКРАЇНИ	10
СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ	
<i>Обмін досвідом з усією країною</i>	11
<i>«Коли потяг у даль загуркоче ...»</i>	11
<i>Галерея світлин Артема Герасимова</i>	12
МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ	
<i>Технічний семінар в рамках Tetris проекту CERES</i>	13
ІСТОРІЯ НМЕТАУ В ОБЛИЧЧЯХ	
<i>До 100-річчя від дня народження В.С. Гудиновича (1916 – 1991)</i>	
<i>Батя</i>	15
<i>Вірші Всеволода Гудиновича</i>	17
<i>До 90-річчя від дня народження І.Є. Долженкова</i>	18
<i>До дня народження М.С. Кузнєцова (1935 – 2015)</i>	
<i>Тетянин день і не тільки</i>	19
ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!	20

ОСЬ І НАСТАВ НОВИЙ РІК!

Цього року для студентів він почався з канікул, а для викладачів і співробітників – з відпусток. Потім сесія – гарячий час як для студентів, так і для викладачів. А після сесії на нас очікують два тижні дистанційного навчання. Оскільки дистанційне навчання вже стало загальносвітовим трендом, хотілося б знати думку студентів щодо його організації у НМетАУ та виразити надію, що наші студенти скористаються можливістю перевірити свою здатність опанувати новий матеріал без лекцій

та пояснень викладачів і закріпити та поглибити вже отримані знання, а не сприймуть цей час як додаткові канікули.

Закінчився перший рік роботи нашої редколегії. Ми випустили 10 номерів газети «Кадри металургії» в електронному форматі, і можна підбивати перші підсумки. У нас з'явилися постійні кореспонденти, і не тільки з числа членів редколегії. Ми вдячні завідувачу кафедри електрометалургії академіку АН України, професору **Гасику Михайлу Івановичу** за його активне співробітництво з газетою – це й розповіді в рубриці «Історія НМетАУ в обличчях», і висвітлення важливих подій, що відбуваються на кафедрі. Дружить з газетою й **Ольга Петрівна Лучанінова** – заступник голови ради НМетАУ з виховної роботи, доцент кафедри інженерної педагогіки. Цікаво розповідає про релігійні свята **Володимир Петрович Лазаренко**, старший викладач кафедри філософії та політології. Завжди ділиться відомостями про досягнення студентів кафедри на олімпіадах і конкурсах **Віталій Олександрович Петренко**, професор кафедри інтелектуальної власності. Організатором багатьох заходів і автором публікацій про них є завідувача відділом бібліотеки **Марина Миколаївна Онуфрієнко**. Куточок гумору регулярно готує доцент кафедри екології, теплотехніки та охорони праці **Володимир Леонідович Бровкін**. Неодноразово нашими авторами ставали також доцент кафедри ливарного виробництва **Юрій Валерійович Доценко**, доцент кафедри металургії сталі **Світлана Валеріївна Журавльова**, старший викладач кафедри історії та українознавства **Анжеліка Вікторівна Савич**, старший менеджер проектів відділу міжнародного співробітництва **Ірина Сорокіна** та фахівець цього відділу **Олександр Володимирович Садовський**. Особливо ми радіємо, коли отримуємо статті від студентів. Майже в кожному номері ви могли прочитати статті заступниці голови ради студентів **Яни Конкіної**. Активно співпрацюють з газетою **Антон Варицев** (група МЕ-18-14), **Артур Голуб** (група МБ-02-15), **Аліна Купрій** та **Тетяна Прима** (група ПР-01-12) **Катерина Казаткова** (група МЕ-03-12м). Але хотілося б більшої активності від наших студентів. Це ваша газета, в якій можуть бути ваші міркування в рубриці «Думки з приводу», розповіді про різні події в рубриці «Студентське життя», навіть критика.

На засіданні редколегії ми вирішили також визначити кращу публікацію 2016 року. Нашими номінантами були **Оксана Амбражей** («Місце прописки – Редакція» в № 1 про Людмилу Павлівну Андрейченко, яка понад 30 років була редактором газети), **Сергій Антоненко** («Мій Чорнобиль» в № 4), **Сергій Білодіденко** (публікація до 80-річчя від дня народження А.В. Гордієнка в № 9). А переможцем ми визнали **Бориса Бойченка** (публікація до 155-річчя Л.М. Фортунато в № 9). Наші вітання Борису Михайловичу!

Ніна НИКИФОРОВА,
заступник головного редактора

НОВІ ОСВІТНІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Після прийняття у 2014 році нового закону «Про вищу освіту» у житті освітян та науковців відбулися важливі події, а саме, була скорочена кількість освітніх спеціальностей, які були наближені за змістом та назвами до наукових спеціальностей. Одночасно корегувалися обсяги ліцензійного прийому за денною та заочною формами навчання. Ця робота регламентувалася відповідними директивними документами Міністерства освіти і науки України та завершилася затвердження спеціального документу (Акт узгодження), який є дійсним до отримання нової ліцензії. Фрагмент Акта наведено нижче.

Узагальнений перелік спеціальностей та ліцензовані обсяги

Шифр	Галузь знань	Код	Найменування	Обсяг	
				очна форма	заочна форма
Ступінь бакалавра					
01	Освіта	015	Професійна освіта (за спеціалізаціями) (015.12 металургія)	25	25
02	Культура і мистецтво	029	Інформаційна, бібліотечна та архівна справа	50	50
03	Гуманітарні науки	035	Філологія (035.04 германські мови та літератури (переклад включно))	40	40
05	Соціальні та поведінкові науки	051	Економіка	40	40
07	Управління та адміністрування	076	Підприємництво, торгівля та біржова діяльність	60	110
		072	Фінанси, банківська справа та страхування	50	70
		071	Облік і оподаткування	50	75
		073	Менеджмент	130	75
10	Природничі науки	101	Екологія	25	25
12	Інформаційні технології	122	Комп'ютерні науки та інформаційні технології	100	75
13	Механічна інженерія	136	Металургія	648	510
		132	Матеріалознавство	125	120
		131	Прикладна механіка	100	125
		133	Галузеве машинобудування	145	195
14	Електрична інженерія	144	Теплоенергетика	145	95
		141	Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка	90	120
15	Автоматизація та приладобудування	151	Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології	140	75
		152	Метрологія та інформаційно-вимірювальна техніка	40	25
16	Хімічна та біоінженерія	161	Хімічні технології та інженерія	75	100

Кадри металургії №1 (січень 2017 р.)

18	Виробництво та технології	183	Технології захисту навколишнього середовища	25	25
Всього				2103	1975
Освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста					
01	Освіта	015	Професійна освіта (за спеціалізаціями) (015.12 металургія)	30	30
02	Культура і мистецтво	029	Інформаційна, бібліотечна та архівна справа	50	50
03	Гуманітарні науки	035	Філологія (035.04 германські мови та літератури (переклад включно))	40	40
05	Соціальні та поведінкові науки	051	Економіка	20	10
07	Управління та адміністрування	076	Підприємництво, торгівля та біржова діяльність	45	145
		072	Фінанси, банківська справа та страхування	15	15
		071	Облік і оподаткування	145	70
		073	Менеджмент	85	50
10	Природничі науки	101	Екологія	45	25
12	Інформаційні технології	122	Комп'ютерні науки та інформаційні технології	385	230
13	Механічна інженерія	136	Металургія	139	69
		132	Матеріалознавство	25	50
		131	Прикладна механіка	60	60
		133	Галузеве машинобудування	70	47
14	Електрична інженерія	144	Теплоенергетика	84	120
		141	Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка	30	25
15	Автоматизація та приладобудування	151	Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології	120	90
		152	Метрологія та інформаційно-вимірювальна техніка	35	20
16	Хімічна та біоінженерія	161	Хімічні технології та інженерія	30	30
Всього				1448	1196
Ступінь магістра					
01	Освіта	015	Професійна освіта (за спеціалізаціями) (015.12 металургія)	10	-
02	Культура і мистецтво	029	Інформаційна, бібліотечна та архівна справа	30	30
03	Гуманітарні науки	035	Філологія (035.04 германські мови та літератури (переклад включно))	45	40
05	Соціальні та поведінкові науки	051	Економіка	45	40

07	Управління та адміністрування	076	Підприємництво, торгівля та біржова діяльність	50	35
		072	Фінанси, банківська справа та страхування	40	40
		071	Облік і оподаткування	30	30
		073	Менеджмент	113	113
10	Природничі науки	101	Екологія	15	10
12	Інформаційні технології	122	Комп'ютерні науки та інформаційні технології	77	72
13	Механічна інженерія	136	Металургія	370	177
		132	Матеріалознавство	75	37
		131	Прикладна механіка	45	50
		133	Галузеве машинобудування	50	35
14	Електрична інженерія	144	Теплоенергетика	50	25
		141	Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка	20	5
15	Автоматизація та приладобудування	151	Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології	45	25
		152	Метрологія та інформаційно-вимірвальна техніка	35	10
16	Хімічна та біоінженерія	161	Хімічні технології та інженерія	45	30
Всього				1160	774

Зараз навчально-методичні комісії академії з прийнятих спеціальностей визначають доцільність спеціалізацій, обґрунтування їх назв та змісту.

Євген ЦИБУЛЯ,

Координатор робіт з ліцензування, доцент

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

Корреджо. Поклоніння пастухів

Різдво – велике християнське свято, день народження Ісуса Христа, Спасителя світу і Визволителя людей з полону гріха. Свято Різдва Христового православна церква зараховує до числа своїх «дванадесятих свят». Це одне з основних свят християнства. Своїм походженням воно зобов'язане євангельським оповідям про дивне народження Ісуса Христа – сина Божого і водночас людини.

Оповідь про народження Христа своїми джерелами сягає в первісні культові дії. У Стародавньому Єгипті, наприклад, 6 січня святкували день народження бога води, рослинності, володаря потойбічного світу Осиріса, а 25 грудня – день народження стародавнього іранського бога Митри. Утверджуючись в різних країнах, свято «Різдво Христове» вбирало в себе інші обряди та звичаї інших релігій, а також народних свят, набуваючи особливих рис, що не суперечили християнським догмам.

До Київської Русі свято прийшло разом із християнством у X столітті і злилося з зимовим старослов'янським святом – святками.

В Україні переддень Різдва, святвечір, починався з появою на небі першої зірки. Тоді господар вносив до хати сіно, а господиня стелила його на столі під обрусом – бо Христос народився в яслах на сіні, як говориться в Євангелії та співається в колядках. Господар курив ладаном у хаті й читав молитву, щоб відвернути злі сили. У святвечір у гості, як правило, не ходять, бо святвечір – свято суто родинне. Перед самою вечерею запалювали воскову свічку й усі разом голосно молилися, у молитвах згадували також близьких померлих. Після молитви ділилися один з одним принесеною з церкви проскурою, поділеною на частинки за кількістю осіб, які зібралися за святковим столом. Традиція вимагала готувати чітко визначену кількість страв – дванадцять пісних, приготованих на олії. Найважливіша страва на столі – кутя, неодмінний символ усіх різдвяних свят. Крім куті, зазвичай подавали рибу, борщ з вушками, начиненими грибами, голубці з грибною підливкою, пироги з капустою, гречкою... Страви запивали узваром, приготованим із сухофруктів. На солодке смакували пампушками, начиненими фруктовим джемом з тертою булкою або з маковою начинкою, бо все різдвяне печиво – під знаком маку. Особливо радісним було Різдво для дітей: колядки, вертепи. Діти готувалися до цього заздалегідь – виготовляли обладунки для колядок: восьмикутну зірку, маски Кози, Ведмедика. Сюжети вертепів були пов'язані з народженням Христа, чільне місце в них займали біблійні персонажі. Але часто розігрували також світські сценки, використовуючи злободенні житейські історії з неодмінною перемогою добра над злом.

Володимир ЛАЗАРЕНКО,
старший викладач кафедри філософії та політології
[Перейти до змісту](#)

ТЕЛЕВІЗІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНІЙ СЛУЖБІ НМЕТАУ – 5 РОКІВ

5 років тому, у січні 2012 року була створена телевізійно-інформаційна служба НМетАУ. Все почалося з того, що були придбані й установлені у вестибюлі центрального корпусу плазмові монітори, і встало питання, а що ж на них показувати. Вирішення цієї проблеми було доручено Навчально-науковому центру академії. До створення нової служби було залучено доцента кафедри загальної та органічної хімії **Ніну Анатоліївну Никифорову**, а вся технічна підтримка лягла на плечі співробітника ННЦ **Віктора Миколайовича Сердюка**. Досить швидко був знайдений календарний принцип подання інформації: висвітлення значних подій в житті академії, відзначення свят (навіть таких, про які не всі знають), ювілейних дат визначних науковців і митців. При цьому інформація ділиться на блоки: інформація щодо подій в академії, привітання з нагоди значущих свят, наукових та навчальних досягнень; спортивні досягнення студентів та викладачів; ювілейні дати визначних науковців; ювілейні дати визначних митців з показом кількох картин художників; інформація про суспільні події та цікаві свята. На даний момент підготовано 224 інформаційні випуски. Ця маленька група

зняла також кілька відеороликів, зокрема, звернення ректора до колективу академії на початку навчальних років, відеоролики до 80-річчя факультету матеріалознавства і обробки металів, до 20-річчя гуманітарного факультету, по слідах сесій. Найбільш вдалим був, мабуть, ролик про захоплення доцента кафедри теорії металургійних процесів та хімії Олександра Михайловича Гришина художнім литвом. Ми пропонували кафедрам свою допомогу у створенні агітаційних відеороликів, звичайно, в межах наших технічних можливостей. Але поки що ніхто цієї допомогою не скористався.

Згодом було вирішено на моніторах виставляти максимально коротку інформацію, а в більш повному форматі розміщати її у внутрішній мережі академії. Були також створені сторінки НМетАУ в соціальних мережах Facebook, В контакті та Twitter. Їх ведуть співробітниця ННЦ **Тетяна Олександрівна Каршакова** та **Вікторія Сергіївна Пасічна**. На цих сторінках

розміщується іміджева для академії інформація, оголошення, даються відповіді на запитання користувачів. І ми із задоволенням відзначаємо, що кількість прихильників наших сторінок у соціальних мережах постійно зростає. Т.О. Каршакова відповідає також за виставлення офіційної інформації на зовнішньому сайті НМетАУ, а В.С. Пасічна – у внутрішній мережі.

Телевізійно-інформаційна служба НМетАУ працює, розвивається й чекає пропозицій щодо її удосконалення.

Олександр ЯСЕВ,
керівник навчально-наукового центру

ДО ДНЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

Злука

Ідея Соборності – єдності нації від Сяну до Дону генетично закладена в світогляді українців з давньої давнини. Від часів феодального дроблення Київської Русі вона стала однією із запорук збереження нашої державності та національного самоусвідомлення. У найважчі часи національної історії кращі сини України-Русі надихалися нею для боротьби з ворогами. Сама ж ідея соборності немислима без ідеї державності, без національного поступу. Кращі провідники України – Володимир Великий та Ярослав Мудрий, Володимир Мономах та Ярослав Осмомисл, Роман Мстиславич та Данило Галицький, Богдан Хмельницький та Іван Виговський, Петро Дорошенко та Іван Мазепа в різні часи й за різних історичних обставин намагались втілювати її в життя. Після втрат державної самостійності та ознак державної організації Україною в нашому народі ніколи не затухали ватра надії на відновлення державотворчого життя та відчуття належності до великої соборницької та єдинокровної нації.

Навіть будучи поділеними між кількома чужинними державами, українці завжди вірили та сподівалися на національне об'єднання. Кращі з нас боролися й жертвували життям за здійснення цих мрій та сподівань. Після більш як століття по ліквідації Гетьманщини український народ був поділений між двома імперіями – Австро-Угорською та Російською.

Делегація УНР на переговорах у Бересті

наприкінці квітня 1918 р. змінила УНР у формі Гетьманату, оголосила соборність історично-етнографічних земель офіційним курсом державотворчого поступу. Соборницька концепція гетьмана П.Скоропадського ставила за мету і була спрямована на об'єднання в єдиній Українській Державі Бессарабії, Придністров'я, Берестейщини, Гомельщини, Стародубщини, Курщини, Білгородщини, Рильщини, Донщини, Кубані, Криму, Холмщини, Карпатської України, Буковини, Підляшшя, Східної Галичини.

Національно-визвольний рух набирав потуги і на західноукраїнських землях. Революція 1918 р. в Австро-Угорщині посилила надії українців Наддністров'я на здобуття права власного самовизначення, а факт існування державності на Великій Україні надавав їм впевненості у неминучості об'єднання нації в єдиній Українській Соборній Самостійній Державі.

Прагнучи отримати допомогу в боротьбі з поляками, які наступали на Західноукраїнську Народну Республіку (ЗУНР), Українська Національна Рада в кінці листопада 1918 року направила до Києва до гетьмана Скоропадського своїх представників Л. Цегельського та Д. Левицького. Проте до цього часу Київ уже був оточений військами Директорії. Посланці вирушили до Фастова, де зустрілися з членами Директорії В. Винниченком, С. Петлюрою, А. Андрієвським, Ф. Швецем та А. Макаренком. У результаті переговорів 1 грудня 1918 р. було підписано попередній договір про майбутнє об'єднання держав.

З січня 1919 р. у Станіславові фастівський договір був ратифікований Українською Національною Радою. При цьому до скликання установчих зборів об'єднаної держави на території ЗУНР законодавча влада залишалася в руках Української Національної Ради, а цивільна та військова влада – в руках Державного Секретаріату ЗУНР. 16 січня до Києва виїхали делегація на чолі з Л. Бачинським для вручення Директорії постанови Ради. 18 січня відбулася спільна нарада Директорії і Ради Народних Міністрів з представниками ЗУНР, на якій договір був схвалений.

22 січня 1919 р. відбулося урочисте проголошення "Акту Злуки". На Софійській площі зібралися тисячі місцевих жителів, військові, духовенство Української Православної церкви, очолюване архієпископом Агапітом та єпископами, члени Директорії, уряду УНР і делегація ЗУНР. Після богослужіння, о дванадцятій годині Л. Цегельський зачитав ухвалу Української Національної Ради про об'єднання й передав її главі Директорії В. Винниченку. У свою чергу, член Директорії Ф. Швець оголосив Універсал УНР. Після цього Універсал був підписаний усіма членами Директорії.

У революційному 1917 році народ в Росії змінив царат, і українці, поряд з іншими народами, отримали історичний шанс відновити власну державність. На теренах Наддніпрянщини постала Українська Народна Республіка, яка вже наступного (1918-го) року IV Універсалом Центральної Ради і на мирних переговорах в Бересті з країнами Почв'рного блоку твердо заявила про соборницьку перспективу своєї державної політики.

Українська Держава, що

**Пам'ятний знак
на Соборній площі м. Дніпра**

Галичину, ідея боротьби за Українську Самостійну Соборну Державу була відроджена, і після багатьох десятиліть радянської неволі віковічні прагнення українців були втілені в життя у серпні 1991 року, коли наша Вітчизна здобула незалежність.

У той же день відкрився Трудовий Конгрес України (законодавчий орган Директорії), до якого були введені 48 делегатів ЗУНР, а до складу президії увійшов представник ЗУНР С. Вітик. 23 січня 1919 р. "Акт Злуки" було одногосно (за іншими відомостями, проти проголосувало 2 комуністи) ратифіковано.

З цього моменту й до скликання Установчих Зборів Директорії УНР надавалося право верховної влади, а до її складу мали увійти представники ЗУНР. Назву ЗУНР було замінено на "Західна область Української Народної республіки" (ЗОУНР), якій надавалася територіальна автономія. Державний секретар закордонних справ ЗОУНР Л. Цегельський став першим віце-міністром закордонних справ українського уряду, з ним повинні були узгоджуватися всі рішення щодо взаємовідносин з Польщею, Чехословаччиною та Румунією. 12 березня 1919 р. президент ЗУНР Є. Петрушевич увійшов до складу Директорії.

І хоча невдовзі через більшовицьку окупацію втрачена незалежність УНР, а польська армія окупувала Східну

Станіслав ДУБ,
старший викладач кафедри історії та українознавства
[Перейти до змісту](#)

11 СІЧНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ «ДЯКУЮ»

"дякую" йшло від чистого серця. І не випадково із часів сивої давнини в народі існувало повір'я – не можна виголошувати слова вдячності в стані роздратування. Цінність слова "дякую" добре знають ті, кому часто доводиться подорожувати по світу: слово "дякую", вимовлене навіть з акцентом мовою країни перебування, підвищує швидкість та якість обслуговування.

За матеріалами
beyond.ua та paralleli.if.ua
[Перейти до змісту](#)

15 СІЧНЯ – ДЕНЬ ВІКІПЕДІЇ

Цікаві відомості

Вікіпедія, яка все знає, святкує свій 15-й день народження. Сайт є шостим за популярністю у світі, має більше 38 мільйонів статей і 250 мовних версій.

Заснували Вікіпедію американці Джиммі Вейлс і Ларрі Сенгер рівно 15 років тому. За цей час амбітний проект переріс в найбільшу інтернет-енциклопедію в світі.

Тримається Вікіпедія фактично на волонтерах, які пишуть для неї статті. Зробити своє повідомлення може кожен, хто бажає. Для цього не обов'язково бути вченим. І незважаючи на це, точність знань Вікіпедії є досить високою. У 2004-му з'явилися і перші статті українською. З того часу їх кількість виросла до майже 613 тисяч. Зараз український сегмент посідає 16 місце серед усіх мовних версій і третє – серед Вікіпедій слов'янськими мовами.

Тих, хто пише статті для вільної енциклопедії, називають вікіпедистами. У 2014-му кращим з них став українець, герой "Небесної сотні" Ігор Костенко. Це звання засновник сайту присвоїв йому посмертно. За два з половиною роки хлопець написав понад 280 статей і зробив більше 1600 поправок.

Причина успіху Вікіпедії серед користувачів є простою – тут за знання не треба платити. До того ж, на сайті взагалі немає реклами. І щоб проект існував, час від часу Джиммі Вейлс звертається до усіх читачів і авторів з проханням про пожертвування.

А ви пишете для Вікіпедії?

За матеріалами

24tv.ua

28 СІЧНЯ – 25 РОКІВ ВІД ДНЯ ЗАТВЕРДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ПРАПОРА УКРАЇНИ

Державний Прапор України – стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів.

Стаття 20, Розділ I Конституції України

28 січня 1992 року Верховна Рада України прийняла постанову «Про затвердження державним прапором України Національного прапора».

Державний прапор України є символом національної єдності. Він нагадує наше літо, коли небо над Україною таке синє, а наші лани такі золоті.

[Перейти до змісту](#)

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

Обмін досвідом з усією країною

16 – 18 грудня активісти студентської ради нашої академії відвідали місто Суми, щоб взяти участь у цілій серії громадських подій, організованих для вирішення важливих проблем та розвитку студентів.

Наші студенти стали учасниками громадянського лекторію на тему: «Гуманістичні цінності як шлях до цивілізованого суспільства», де були зібрані активісти, експерти, молоді лідери і просто небайдужі громадяни для діалогу про універсальні цінності та шляхи їх здійснення в житті, взяли участь у форумі студентської соборності, де обговорювалися ключові проблеми молоді в сучасній Україні, прослухали лекцію з військово-патріотичного виховання. Серед доповідачів були відомі всій Україні та місцеві філософи, політологи, футурологи, громадсько-політичні активісти, керівники органів державної влади та місцевого самоврядування.

Кульмінацією цих заходів стало відзначення найкращих із числа українських студентів у 8 номінаціях у рамках Всеукраїнського конкурсу «Кращий студент України».

Яна Конкіна,
заступниця голови ради студентів
[Перейти до змісту](#)

«Коли потяг у даль загуркоче ...»

Знайомтесь – Артем Герасимов, студент групи ДІ-01-16. Ще в дитинстві Артем зацікавився роботою залізниці й опанував усі професії на дитячій залізниці, що знаходиться в парку Глоби. Тому логічним вибором для нього стало навчання в Дніпропетровському коледжі транспортної інфраструктури. Влітку 2015 року проходив практику в локомотивному депо, де працював помічником машиніста. І хоча плани Артема на майбутнє змінилися, наступного літа, вже після закінчення коледжу й до вступу до НМетАУ, він знову пішов працювати помічником машиніста. Як каже Артем, цікаво відчувати, що за твоєю спиною 5 тисяч тонн, і

Кадри металургії №1 (січень 2017 р.)

ти несеш відповідальність за цей вантаж. Робота на залізниці поєдналася ще з одним захопленням Артема – з 12 років він займається фотографією. І залізниця дозволила йому помітити цікаві сюжети в нібито звичайних для залізничника речах. До речі, у фотографії існує модний зараз напрям «трейнспоттинг», прихильники якого прагнуть побачити й відбити на світлинах якомога більше поїздів. Цей рух досить поширений у Великій Британії, США та Японії. А зараз і в Україні з'явилося чимало ентузіастів трейнспоттингу, до яких себе відносить і Артем. Як він розповідає, іноді вдалий знімок можна зробити з кабіни електровозу, але частіше кращими вони виходять з землі, під час зупинок. Артем уже зробив понад тисячу світлин, з яких вдалими вважає близько сотні. Він пробує фотографувати також літаки, але залізниця йому все ж ближча.

Девіз Артема – «Роби те, що любиш, люби те, що робиш». От і зараз, обравши спеціальність «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», він серйозно підходить до отримання вищої освіти. А залізниця залишається як хобі.

Катерина ПРОКОФ'ЄВА,
доцент кафедри документознавства
та інформаційної діяльності,
куратор групи ДІ-01-16

Галерея світлин Артема Герасимова

[Перейти до змісту](#)

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Технічний семінар в рамках Tempus проекту CERES

Co-funded by the
Tempus Programme
of the European Union

This publication is the result of the project implementation:
TEMPUS CERES: Centers of Excellence for young RESearchers.
Reg.no.544137-TEMPUS-1-2013-1-SK-TEMPUS-JPHES

1-2 листопада 2016 року у Національній металургійній академії України відбулася технічна зустріч учасників проекту Tempus CERES – “Центри провідного досвіду для молодих учених”, що фінансується за підтримки Європейської Комісії. Цей проект охоплює низку вітчизняних та білоруських ВНЗ, а як партнери з боку

Європейського Союзу виступають Жилінський університет (м. Жиліна, Словаччина),

Падерборнський університет (м. Падерборн, Німеччина) та Технологічний університет Брно (Чеська Республіка). З боку нашої держави за активного сприяння Міністерства освіти і науки України у цьому проекті беруть участь НМетАУ, Національний транспортний університет (м. Київ), Запорізький національний технічний університет, Науково-виробниче підприємство «Радій» (м. Кропивницький).

Основною метою зустрічі було обговорення процесу модифікації та параметрів роботи CERES Інтернет-порталу, який розробляється в рамках проекту. Призначенням CERES-порталу є забезпечення активної взаємодії представників промислових підприємств, університетів та молодих дослідників.

Представники Жилінського університету докладно ознайомили учасників зустрічі з основними технічними можливостями Інтернет-порталу, провели майстер-клас з практичного використання та адміністрування, питань інтеграції та впровадження порталу як платформи взаємодії між різними рівнями користувачів.

Наступного дня професор Жилінського університету Віталій Левашенко прочитав лекцію для молодих викладачів, аспірантів, та студентів старших курсів, присвячену системі освіти в Словаччині, пошуку стипендій та грантів, науковим дослідженням в Університеті Жиліни, спільним науковим проектам та роботі з базами даних (Data mining). Під час лекції значна увага була приділена програмам обміну студентів, аспірантів, молодих учених (Стипендіальна програма уряду Словацької Республіки, Вишеградська стипендіальна програма).

Вважаємо, що подібні зустрічі та міжнародні проекти, які підтримуються Європейською Комісією, є відмінним майданчиком для налагодження контактів та партнерських відносин між ВНЗ різних країн.

Запрошуємо молодих учених та студентів нашої академії зареєструватися на інтернет-сторінці CERES-порталу за адресою <http://ceres.fri.uniza.sk>.

Олександр ЖАДАНОС,
к.т.н., доцент кафедри електрометалургії,

Ірина СОРОКІНА,
старший менеджер проектів
відділу міжнародного співробітництва

[Перейти до змісту](#)

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

До 100-річчя від дня народження В.С. Гудиновича (1916 – 1991)

3 грудня 2016 року виповнилося 100 років від дня народження Всеволода Сигізмундовича Гудиновича, який 27 років (1961 – 1988) був деканом металургійного факультету, удостоєним звання заслуженого працівника вищої школи УРСР. Всі, хто знав Всеволода Сигізмундовича, згадують його як харизматичного лідера, чуйну та дотепну людину з дивовижним почуттям гумору. Але ніхто не знав його краще за членів родини. Тому ми пропонуємо читачам спогади сина В.С. Гудиновича – Юрія Всеволодовича. Повний текст спогадів ви невдовзі зможете прочитати на сторінці «Арт-Метал» офіційного сайту НМетАУ, а зараз перед вами скорочений варіант.

Батя

Батько народився в родині поляка Сигізмунда Гудиновича, який був засланий до Сибіру за участь у русі, який ставив за мету відновлення єдиної та незалежної Речі Посполитої. Після амністії Сигізмунду було дозволено проживання в Європейській частині Російської імперії, але заборонено повернення на батьківщину, до Польщі. У 1915 році молодий поляк обвінчався з Марією Олександрівною Нікольською, і родина осіла в Катеринославі.

Дитинство батька прийшлося на лихі роки революції, громадянської війни, перші роки становлення СРСР. Серед перших усвідомлених спогадів повішені на деревах, розстріляні на вулицях, вибухи, кулеметні черги, голод.

У школі-семиріччі часто приходилося битися, оскільки хтось пробував дразнити його «пшеном», хтось дорікав за неробочо-селянське походження. Так формувався упертий, вольовий характер, приходила впевненість у власних силах, народжувалась якась особлива, відчайдушна активність, здатність миттєво мобілізувати себе, знайти єдине правильне рішення, відстояти свою позицію. Після школи – фабрично-заводське училище. Ще навчаючись в училищі, й після закінчення працював у паровозному депо помічником коваля. Мабуть з тих пір у нього все життя були дуже сильні руки.

А потім був вступ до металургійного інституту зі складанням екзаменів так званим бригадним методом, який тоді широко практикувався. Його сутність у тому, що один з бригади складає за всіх математику, другий – фізику, третій – російську мову тощо.

В інституті Всеволод несподівано для себе зацікавився навчанням, став щиро поважати багатьох викладачів. А також здобув справжніх друзів серед сокурсників. У вільний час займався художньою самодіяльністю, ще в дитинстві навчившись майстерно грати на піаніно, акордеоні та гітарі.

Студент ДМетІ

Активно займався спортом – легкою атлетикою, футболом. Ще на першому курсі серйозно захопився альпінізмом.

Закінчивши в 1938 р. інститут за спеціальністю «Ливарне виробництво», Всеволод почав працювати інженером-технологом на заводі ім. К. Лібкнехта. У 1940 р. він повернувся до рідного металургійного інституту на посаду інженера-дослідника кафедри ливарного

Танкіст, 1941 р.

виробництва. Звідси був призваний на строкову військову службу. Почав воювати 22 червня 1941 р. на Дністрі у складі екіпажу танка БТ-7 рядовим червоноармійцем. Брав участь в оборонних боях військ Південно-Західного, Південно-Східного, Сталінградського фронтів. Був поранений у Сталінграді в грудні 1942 р. Війну закінчив 9 травня 1945 року в Празі в званні капітана. Нагороджений орденами Вітчизняної війни I ступеня та Червоної зірки, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За оборону

1947 р.

Києва», «За звільнення Праги», «За перемогу над Німеччиною».

Після демобілізації в листопаді 1945 р. Всеволод Гудинович повернувся до інституту, де працював спочатку інженером-дослідником, потім науковим співробітником, заступником декана, деканом металургійного факультету. Захистив дисертацію, став доцентом. Був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Студенти називали його «Гуд», і звучало це якось особливо тепло, хоча було звичайно похідним від прізвища. Батько любив свою роботу. Він розумів студентів, знав, «що у кого болить». Бувало, що в буквальному сенсі слова витягував їх з різних бід, не завжди й не тільки пов'язаних із навчанням. Ніколи не робив перекликів, але аудиторії на його лекціях завжди були заповнені слухачами.

Декан

знаменитостей, продовжив свою скромну літературну діяльність і після війни. У його поетичному арсеналі є й лірика, й епіграми, серйозні рядки й написані на жарт. Деякі з них друкувалися в газетах, журналах, увійшли до збірок фронтової поезії.

На закінчення хочу розповісти про епізод, який, як мені здається, багато про що говорить. У 1990 р. до нас прийшов кореспондент місцевої газети, щоб взяти в батька

Батько мав прекрасне, тонке почуття гумору, що робило спілкування з ним дуже приємним. А завдяки його надзвичайній ерудиції та життєвому досвіду в бесідах з ним можна було мабуть отримати освіту. А ще він, як іноді сам виражався, «майстрував» вірші. Почав їх писати у студентські роки, продовжив на фронті, де доля звела його з поетами Костянтином Симоновим та Євгеном Долматовським, з якими батько разом виходив з оточення в 1941 році, а потім усе життя дружив. Отримавши схвалення

інтерв'ю. Він ставив питання, батько розповідав про пережите, а наприкінці бесіди кореспондент спитав: «Всеволоде Сигізмундовичу, ким Ви були 9 травня 1945 року?». Очевидно, він мав на увазі військове звання та посаду. Але батя, по-юнацькому блиснувши очима, відповів: «Ми були тоді переможцями, і такими залишимося назавжди».

Юрій ГУДИНОВИЧ

[Перейти до змісту](#)

Вірші Всеволода Гудиновича

ТЕХ ДНЕЙ НЕ СМОЛКНЕТ СЛАВА

Один на другого они не похожи.
Я все их на фронте пережил и прожил.
И в каждом из них навсегда мог остаться.
Их 1.418.
Для жизни спокойной – как будто немного.
Но если пройти их военной дорогой,
То могут дорогою в ад показаться
Те 1.418.
Кому суждена была жизнь, как награда,
И смерть миновала у стен Сталинграда,
Поныне во сне продолжают являться
Все 1.418.
И сколько еще к ним прибавлено будет,
Те дни фронтовые солдат не забудет.
Немыслимо памяти с ними расстаться -
В ней 1.418...

СОЛДАТСКАЯ ПАМЯТЬ

Как будто осколок под сердцем сидит
Так память солдата навывлет пробита.
Отныне и присно – никто не забыт,
Во веки веков – ничего не забыто.
И пусть беспощадно уходят года,
И так же безжалостна их скоротечность,
Погибших героев мы помним всегда.
Дела, имена их – бессмертны, как вечность.
Для них, легендарных, забвения нет.
И я возвращаюсь к солдату-герою
Опять и опять, через россыпи лет,
То словом сердечным, то теплой строкою...

[Перейти до змісту](#)

До 90-річчя від дня народження І.Є. Долженкова (1926 – 2014)

Іван Єгорович Долженков з 1978 до 2001 рр. очолював кафедру термічної обробки металів ім. К.Ф. Стародубова. Доктор технічних наук, професор, заслужений працівник народної освіти України, лауреат Премії ім. К.Ф. Стародубова, удостоєний Почесної грамоти Президії ВР України, нагороди Ярослава Мудрого АН Вищої школи України. Співробітник НМетАУ з 1951 р. Під його керівництвом захищено 21 докторську та кандидатську дисертації. Автор 4 підручників та 3 монографій, понад 300 наукових статей, 70 винаходів.

“О милых спутниках, которые весь свет
Вокруг себя животворили,
Не говори с тоской: Их нет...
А с благодарностью: Были!”
В.А. Жуковский

Иван Егорыч Долженков,
Как нам гласит предание,
В селе родился Долженково
С российским обаянием.
В семье Ванюши – рады сыну,
Но лет примерно через шесть,
Как вся семья на Украине,
И жизнь прошла, конечно, здесь.
“... Тиха украинская ночь,
Её дремоты превозмочь”
Не могут взрослые и дети,
Противиться не могут сну.
Но вот внезапно на рассвете
Война взорвала тишину!
И взрослым стал не по годам
Не мальчик – юноша Иван.
Не досыта всегда обедал,
Но он ковал свою Победу
И в общую её вложив,
Свою награду заслужил.
Свою – в начале взрослой жизни:
Медаль “Захиснику Вітчизни”!
... Его судьбою правил явно
Какой-то тайный демиург:
Он по рождению – крестьянин,
А по призванью – металлург!

И с ранних лет такая сила
Его к познанию вела,
Его пугала и томила,
И помогала и влекла.
Но тайны ведь такая штука,
Чтоб с ними как-то совладать,
Так надо овладеть наукой
И слово в ней СВОЁ сказать.
Так, как же быть? И что же будет?
В науку, где легли пути?
Его встречает Стародубов
И стены славные ДМети...
С тех пор уж больше полувек
ДМети порог он преступал.
И нет счастливей человека,
Обретшего, что он искал.
Традиции не пали в Лету:
Он нес достойно эстафету,
Что Стародубов передал,
И открывал свои он тайны
Путей нетóренных искал,
В науке и образовании
Он слово веское сказал.

.....

Путь земной его закончен. Но еще продлится
На страницах книг его, статей
И надолго, верим, сохранится
В благодарной памяти людей.

За дорученням колективу кафедри
термічної обробки металів

Юрій ГУЛЬ,
доцент кафедри
[Перейти до змісту](#)

До дня народження М.С. Кузнецова (1935 – 2015) Тетянин день і не тільки

Для нашої кафедри – кафедри економічної інформатики – Тетянин день завжди був одним із найулюбленіших свят! По-перше, це завершення першого півріччя навчального року й деяка пауза в навчальному процесі. По-друге, так склалося, що на кафедрі завжди було багато Тетян – колись їх було навіть сім! А потім протягом досить довгого періоду п'ять. І, по-третє, 25-го січня був день народження Михайла Сергійовича Кузнецова, який з 1979-го по 2011-й роки очолював нашу кафедру. Ми й досі згадуємо, як завжди було весело, по-домашньому, якимось по-сімейному затишно, з яким гарним настроєм ми відзначали цей день.

Роки минають, і хоч Тетяни на кафедрі «не переводяться», але ми залишилися лише втрьох. А головне, два роки тому пішов з життя Михайло Сергійович Кузнецов. Він встиг зустріти своє вісімдесятиріччя, а за тиждень його не стало. І тепер 25-го січня кафедра поздоровляє своїх Тетян і згадує Михайла Сергійовича.

Період, коли Михайло Сергійович очолював кафедру, співпав зі значними, майже революційними змінами у розвитку комп'ютерних технологій. Від великих ПЕОМ перейшли на персональні комп'ютери, змінився сам підхід до розробки та експлуатації інформаційних систем. І кафедра мала бути на належному рівні, щоб забезпечити високу якість підготовки спеціалістів. З цими задачами вона справилась – ми можемо пишатися своїми випускниками, які достойно працюють як в Україні, так і за її межами!

У 80-х роках минулого століття сформувались основні наукові напрямки діяльності кафедри економічної інформатики – дослідження та розробка автоматизованих систем; автоматизація проектування; діалогові автоматизовані системи. Результати наших теоретичних досліджень були втілені у виробництво на заводі «Запоріжсталь» – автоматизована інформаційна система управління якістю в прокатних цехах; на заводі ім. Петровського – діалогова система оперативного планування в прокатних цехах; на ПО «ДМЗ» – система планування та обліку прибутку, на Магнітогорському металургійному комбінаті – автоматизована інформаційна система оперативного керування прокатним виробництвом та інші.

Кафедра економічної інформатики завжди була в авангарді удосконалення навчального процесу, його методичного та технічного забезпечення. У 1990 р. кафедра першою серед аналогічних кафедр ВНЗ України та країн СНГ перейшла на багатоступеневу систему підготовки фахівців з вищою освітою. Вже в 1994–1995 рр. були підготовлені перші бакалаври та фахівці з економічної кібернетики. І в цьому була значна заслуга завідувача кафедри Кузнецова Михайла Сергійовича.

Тож вітаємо з Днем студента, вітаємо всіх Тетян і добрим словом

згадуємо тих, хто здійснив славний внесок у розвиток освіти й науки! А ми згадуємо Михайла Сергійовича Кузнецова і як фахівця, і як вченого, і як глибоко порядну людину, добра пам'ять про яку буде залишатися в наших серцях назавжди!

За дорученням колективу кафедри
Тетяна КРАПЛИНА,
старший викладач кафедри економічної інформатики
[Перейти до змісту](#)

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!

- **Студентська народна мудрість:** студент, пам'ятай! Недотримання техніки безпеки може привести не тільки до смерті, але й до народження людини!
- **Стара студентська традиція:** щороку ми з друзями ходимо на сесію. Ну і паримося там...
- **З життя видатних науковців** (факти від Конобеєва В. та ін. – книга "Фізики продовжують шутити"):

Цікавий приклад того, як можна використовувати слова для кількісного опису результатів вимірювань, був наведений професором Чиказького університету Гейлом.

Професор працював в лабораторії з одним своїм студентом, і вони не знали, під якою напругою – 110 чи 220 вольт – перебували клемами, до яких вони повинні були підключити апаратуру. Студент зібрався збігати за вольтметром, але професор порадив йому визначити напругу на дотик.

– Але ж мене просто смикне, і все, – заперечив студент.

– Так, але якщо тут 110 вольт, то ви відскочите і крикнете просто: "О, чорт!", А якщо 220, то вираз буде міцнішим.

- **Зі студентського життя НМетАУ:**

а) Зустрічає професор студента. Той роздає флаєри біля академії.

– Чому Ви на мої лекції перестали ходити?

– А я все одно нічого не пишу.

– Це ще чому? Чи не розумієте матеріал?

– Та ні. Я свій почерк не розумію.

б) Викладач хімії на лабораторному занятті:

– Ну, й як отримати сірку?

Студент:

– Беремо сірководень і підігріваємо. Водень випаровується, сірка залишається.

– Чудово! Ставлю вам дванадцять балів: десять випаровується, і два бали залишаються.

в) Два студенти на кафедрі фізики перед сесією:

– Що читаєш?

– Квантову механіку.

– А чому книжка догори дригом?

– Та яка різниця...

Куточок гумору підготував
доцент кафедри екології, теплотехніки та охорони праці
Володимир БРОВКІН

[Перейти до змісту](#)

Редактор номера
Н. Никифорова

Редакційна колегія: О.Г. Величко – головний редактор, В.П. Іващенко, Ю.С. Пройдак, В.І. Шатоха, Н.А. Никифорова – заступники головного редактора, А.Ю. Ізюмська – секретар редакції, К.С. Білан, О.В. Жаданос, Л.М. Клімашевський, А.С. Коверя, А.М. Селегей, Г.С. Трофименко, С.М. Фахрутдінова, К.Г. Юдченко, О.Г. Ясев.